

Sygn. akt II K 50/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Urszula Adamik

Protokolant: Emilia Bojanowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie K. K.

po rozpoznaniu w dniach 28.06.2022r., 02.08.2022r., 18.10.2022r. w C.

sprawy:

Z. N.

s. P. i H. zd. M., ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

W okresie od 2 do 29 marca 2007r. w C. i B. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. G., J. K. (1) i J. K. (2) w zamiarze bezpośrednim doprowadzania B. (...)/ Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 000 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do przeznaczenia kredytu hipotecznego, swoich możliwości płatniczych i zamiaru spłaty, przedłożył z wnioskiem współkredytobiorcy poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach osiągniętych w Fundacji (...) z/s w W., lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec zatrzymania współsprawcy przez Policję,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk i z art. 273 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

orzeka:

1. uznaje oskarżonego Z. N. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk i z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przy czym ustala, że zamierzony cel nie został osiągnięty ze względu na odmowę udzielenia kredytu przez bank i za to przestępstwo na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje oskarżonego na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a nadto na mocy art. 33 § 1, 2, 3 kk orzeka grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalonych na kwotę po 10 (dziesięć) złotych;

2. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. przy zast. art. 4 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu Z. N. warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

3. na mocy art. 44 § 2 kk orzeka przepadek i zarządza pozostawienie w aktach dowodów opisanych pod poz. 22 i 23 w wykazie dowodów rzeczowych na k.37-38 akt;

4. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego Z. N. od kosztów sądowych i obciąża tymi należnościami Skarb Państwa;

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. C. kwotę 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) z tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wraz z sumą należnego podatku VAT.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 50/22	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Z. N.	ZARZUT AKTU OSKARŻENIA W okresie od 2 do 29 marca 2007r. w C. i B. woj. (...), działając wspólnie i	

		<p>w porozumieniu z D. G., J. K. (1) i J. K. (2) w zamiarze bezpośrednim doprowadzania B. (...) Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 000 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do przeznaczenia kredytu hipotecznego, swoich możliwości płatniczych i zamiaru spłaty, przedłożył z wnioskiem współkredytobiorcy poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach osiągniętych w Fundacji (...) z/s w W., lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec zatrzymania współsprawcy przez Policję,</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk i z art. 273 kk przy zast. art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. K. (1) prowadził działalność gospodarczą pod szyldem firmy (...) (...) z siedzibą w C.. Na początku 2007 r. znalazł się w trudnej sytuacji finansowej i zaczął poszukiwać sposobu rozwiązania swoich problemów. W zamiarze uzyskania porady udał się do D. G., który w ramach	<p>wyjaśnienia i zeznania J. K. (1)</p> <p>zeznania J. C.</p> <p>zaświadczenie</p> <p>wnioski i załączone dokumenty</p> <p>zeznania J. W.</p> <p>odpis wyroku</p>	<p>k. 29- k. 11-13, 49-52, 460-461</p> <p>k. 16-18, 43-45, 466</p> <p>k. 166, k. 548</p> <p>29-29b, 533-547, 520</p> <p>k. 6-8</p> <p>k.501-503</p>	

firmy (...), zajmował się m.in. pośrednictwem w sprawach kredytowych. Bieżący stan finansów J. K. (1), nie dawał gwarancji uzyskania kredytu bankowego, w związku z czym D. G. doradził mu by nakłonił inną osobę do podjęcia pozornej czynności zakupu jego domu i wystąpienia do banku o wsparcie kredytowe na zapłatę ceny. Propozycja wydała się J. K. (1) sensownym rozwiązaniem i postanowił namówić swojego syna J. i znajomego Z. N. na przystąpienie do projektu w roli osób zainteresowanych zakupem jego nieruchomości. Należało wykazać zdolność kredytową wspólników i J. K. (1) udał się do prezesa Fundacji (...) w W., by poprosić o wydanie dla Z. N. zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach. Ulegając namowom, J. C. wystawiła stwierdzający nieprawdę dokument, którym następnie Z. N. posłużył się w procedurze ubiegania o kredyt hipoteczny.

Działając w imieniu i na rzecz zleceniodawcy, D. G. złożył do banku (...) w B., wnioski Z. N. i J. K. (2) o udzielenie kredytu hipotecznego w kwocie 500.000 zł. Pracownik banku powziął wątpliwości odnośnie sytuacji J. K.

odpis wyroku

k.489-499

<p>(2) i zdecydował o potrzebie przedstawienia dodatkowo zaświadczenia z ZUS. Wezwany do uzupełnienia braku, D. G. przedstawił dokument, którego treść pozostawała w sprzeczności z wcześniej złożonym zaświadczeniem o zatrudnieniu. Wniosek o udzielenie kredytu został załatwiony odmownie, a sprawa zgłoszona organom ścigania.</p> <p>Wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dn. (...) r. sygn. (...) D. G. skazany został za przestępstwo udziału w próbie wyłudzenia kredytu dla J. K. (2) i Z. N..</p> <p>Wyrokiem z dn. (...) r. w sprawie sygn. (...) Sąd Okręgowy w Częstochowie skazał również J. K. (1), J. K. (2) i J. C. za przestępcze manipulacje w projekcie zaplanowanym przez D. G..</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

2. OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania J. W. k. 6-8	<p>J. W. pełnił obowiązku dyrektora I Oddziału (...) w B., a sprawa usiłowania wyłudzenia kredytu przez J. K. (2) i Z. N. była mu znana z referatu pracownika obsługującego procedurę zainicjowaną złożonym przez nich wnioskiem i na podstawie zdeponowanych w banku dokumentów.</p> <p>W trakcie badania aktualnej sytuacji majątkowej kredytobiorców, bank otrzymał od D. G. komplet wymaganych dokumentów. W procedurze ustalania sytuacji majątkowej J. K. (2), pracownik banku ujawnił sprzeczność między treścią zaświadczenia o jego zatrudnieniu, a zaświadczeniem z ZUS (k. 519, 520), co uzasadniało złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.</p> <p>Z depozycji świadka wynikało, że bank nie wymagał osobistego udziału kredytobiorców przy załatwianiu formalności związanych</p>	

		z ubieganiem się o wsparcie finansowe, a pośrednictwem w tego rodzaju sprawach zajmował się D. G..	
<p>wyjaśnienia i zeznania J. K. (1) k. 11-13, 49-52, 460-461</p> <p>pismo komornika k.54-55</p>	<p>J. K. (1) uznał stawiane mu zarzuty i podczas przesłuchań w toku prowadzonego przeciwko niemu śledztwa, ujawnił okoliczności przestępczych manipulacji, akcentując swój wiodący udział w ich popełnieniu, z tym że przesłuchiwany jako świadek w niniejszej sprawie zasłaniał się lukami w pamięci spowodowanymi upływem czasu.</p> <p>Podczas pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego, J. K. (1) co prawda podjął nieudolną próbę usprawiedliwienia nielegalnych poczynań, jednak składając kolejne wyjaśnienia, już szczerze przedstawił okoliczności stanu faktycznego, w tym udział współników. Przyznał, że kierując się radami udzielanymi przed D. G., namówił swojego syna J. i znajomego Z. N. do złożenia wniosku o udzielenie kredytu, który faktycznie miał być przeznaczony na jego potrzeby, a ponieważ żaden z nich nie miał zdolności kredytowej, poprosił R. Ś. i J. C. do wystawienia zaświadczeń o ich zatrudnieniu, które</p>		

	<p>nie polegały na prawdzie. Mimo podjętego wysiłku, bank odmówił udzielenia kredytu.</p> <p>Pytany o udział Z. N. w jego przestępczych manipulacjach, początkowo jedynie podał ogólnikowe informacje dotyczące ich znajomości (k. 13), z tym że przesłuchiwany kilka miesięcy później jako podejrzany potwierdził, iż za jego namową oskarżony zgodził się razem z jego synem złożyć wnioski o udzielenie kredytu bankowego (k. 51). Z wyjaśnień J. K. (1) jednoznacznie wynikało, że aktywność Z. N. ograniczyła się do podpisania wniosku o udzielenie kredytu i nie ponosi odpowiedzialności za wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu, które zostało przedstawione w banku.</p>	
<p>wyjaśnienia i zeznania J. K. (2) k. 46-48, 565-566</p>	<p>Problemy finansowe J. K. (1) (k.54-55) były znane jego synowi J. K. (2), który w tym czasie studiował i nie miał własnych środków, by udzielić ojcu wsparcia. W zamiarze pomocy ojcu, uległ jego namowom i zgodził się wystąpić do banku o udzielenie mu kredytu. Obsługą strony formalnej zajmował się D. G., przy czym zdobycie niezbędnych dokumentów</p>	

	<p>zostało powierzone J. K. (1). W tym czasie J. K. (2) nie pracował, jednak R. Ś. zgodził się wystawić zaświadczenie o jego zatrudnieniu. Z informacji przekazanych przez ojca wynikało, że drugą osobą zaangażowaną do projektu zdobycia kredytu był jego znajomy Z. N., przy czym J. K. (2) nie miał okazji by go osobiście poznać. Udział J. K. (2) ograniczył się do podpisania kilku dokumentów dostarczonych mu przez D. G..</p>	
wyjaśnienia i zeznania D. G. k. 15, 19-22, 463-464	<p>D. G. prowadził działalność pod szyldem firmy PHU (...) i zajmował się pośrednictwem w usługach bankowych. Podczas przesłuchań przeprowadzonych w śledztwie podał, że J. K. (1) potrzebował wsparcia finansowego jednak nie miał zdolności kredytowej i w związku z tym nie mógł liczyć na pozytywne zaopiniowanie przez bank wniosku o kredyt. Rozwiązaniem problemu mogło być stworzenie sytuacji, gdy podstawiona osoba wystąpi o kredyt, który faktycznie zostanie przeznaczony na potrzeby J. K. (1). Taka rola przypadła w udziale J. K. (2). Gdy okazało się, że bank żąda dodatkowego zabezpieczenia, J. K. (1) dostarczył zaświadczenie o zatrudnieniu na nazwisko Z. N..</p>	

	<p>Wyjaśnienia D. G. nie zawierały informacji pozwalających ustalić szczegóły jego kontaktów z oskarżonym. Przesłuchiwany jako świadek do niniejszej sprawy, D. G. utrzymywał, że nie pamięta żadnych danych dotyczących przestępstw, za które został skazany, jednak potwierdził treści zapisane w protokołach jego wcześniejszych przesłuchań.</p>	
zeznania K. P. k. 35-36, 561-562	<p>Z zeznań K. P. wynika, że nie była pracownikiem firmy (...), jednak często bywała w biurze D. G. i pomagała mu w prowadzeniu firmy. Przesłuchiwana w dniu 14 maja 2007 r. (k. 35) ujawniła, że wypełniła załącznik do wniosku o udzielenie kredytu na nazwisko Z. N. - według jej twierdzeń klient nie mógł sam tego uczynić, ponieważ nie miał okularów.</p> <p>W ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości fakt wypełnienia przez świadka treści formularza załącznika do wniosku o udzielenie kredytu na nazwisko Z. N. (dokument k. 545-547), z tym że może budzić zastrzeżenia podane przez nią wyjaśnienie przyczyny sporządzenia tego dokumentu w zastępstwie oskarżonego. Należy mieć w polu widzenia relację</p>	

	<p>łączącą K. P. z D. G. i jego wiodącą rolę w planowaniu i organizowaniu przedsięwzięcia, ukierunkowanego na zdobycie funduszy dla J. K. (1). Wydaje się prawdopodobne, że przygotowanie części dokumentów, w tym "załącznika do wniosku o udzielenie kredytu", było w gestii D. G., który jednak dbał o zaopatrzenie tych dokumentów podpisami osób w imieniu których zostały sporządzone.</p>	
<p>wyjaśnienia i zeznania J. C. k. 16-18, 43-45, 466</p>	<p>J. C. złożyła zeznania spójne z wersją podaną przez J. K. (1). Ostatnie przesłuchanie zostało przeprowadzone po upływie 15 lat od zdarzenia objętego aktem oskarżenia, co tłumaczy zatarcie się w pamięci świadka szczegółów sprawy, z tym że depozycje ze śledztwa są już miarodajnym źródłem informacji pozwalających ustalić okoliczności wystawienia niezgodnego z prawdą zaświadczenia o zatrudnieniu Z. N.. Według twierdzeń J. C., oskarżony nie miał udziału w sporządzeniu tego nierzetelnego dokumentu - co znajduje potwierdzenie w zeznaniach J. K. (1).</p> <p>W nawiązaniu do zeznań J. C. wymaga zaakcentowania, że oskarżony miał</p>	

	<p>świadomość wystawienia na jego nazwisko zaświadczenia o zatrudnieniu, które zawierało fikcyjne dane. W procedurze ubiegania się o kredyt musiał wykazać swoją zdolność do spłaty zaciągniętego zobowiązania, a zatem musiał posłużyć się zaświadczeniem sporządzonym przez J. C., by dopełnić formalności wymagane przez bank. Zasluguje na uwagę, że J. K. (1) był w posiadaniu pełnych danych oskarżonego (k. 17), których nie mógł uzyskać w sposób przypadkowy.</p>	
<p>ekspertyza badań porównawczych pisma k. 571-584</p>	<p>Oskarżony nie uznał stawianego mu zarzutu, jednak zeznania J. K. (1) i D. G. oraz materiały źródłowe w postaci wniosku o udzielenie kredytu i załącznik do wniosku o udzielenie kredytu (k. 29a, 545-547, 533), stanowiły miarodajne dowody jego winy. Jakkolwiek depozycje J. K. (1) zawierały informacje odnośnie udziału oskarżonego w popełnieniu przestępstwa, to jednak w celu wykluczenia wszelkich wątpliwości w tym przedmiocie, Sąd zdecydował o potrzebie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów dla</p>	

	potwierdzenie autorstwa podpisów Z. N. na dokumentach, które zostały złożone do banku w celu uzyskania kredytu. Z opinii biegłego D. M., której strony nie kwestionowały, a Sąd podzielił w całej rozciągłości wynika, że oskarżony osobiście złożył podpisy na badanych przez eksperta dokumentach, w szczególności na wniosku o udzielenie kredytu.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego k. 382-384</p> <p>odpis postanowienia o wszczęciu śledztwa k. 5</p> <p>odpis postanowienia k. 71</p>	<p>Oskarżony Z. N. nie przyznał się do winy i bronił się twierdzeniem, że nie miał żadnego udziału w próbie wyłudzenia kredytu, a nawet nie zna osób uwikłanych w przypisane mu przestępstwo. W celu wsparcia przyjętej linii obrony, oskarżony podniósł, że w dacie podanej w stawianym mu zarzucie, przebywał na terenie Wielkiej Brytanii.</p> <p>W nawiązaniu do wyjaśnień oskarżonego wymaga zwrócenia uwagi, że śledztwo w sprawie</p>	

przestępczej działalności D. G. i osób korzystających z jego pośrednictwa, zostało wszczęte w dniu 30 marca 2007 r., przy czym w stosunku do Z. N. było zawieszono postanowieniem z dn. 18 grudnia 2007 r. z uwagi na brak danych dotyczących jego miejsca pobytu. Wszystkie osoby uwikłane w próbę wyłudzenia kredytu zostały prawomocnie skazane w 2008 r.

Wymaga zaakcentowania, że czynności dotyczące zgromadzenia dokumentów i przeprowadzenia procedury wymaganej przez bank, były wykonywane w stosunkowo długim przedziale czasowym. Z zeznań D. G. wynika, że już na początku 2007 r., J. K. (1) zgłosił się do jego firmy w celu uzyskania porady odnośnie planowanych starań o kredyt, a ponieważ miał obciążające go zadłużenia, niewątpliwie nie zwlekał z wykonaniem czynności, które miały mu zapewnić wsparcie finansowe. Faktem jest, że wniosek o udzielenie kredytu został złożony w dniu 2 marca 2007 r. (zeznania J. W.), jednak zwraca uwagę, że sporządzony przez Z. N. załącznik do wniosku udzielenie kredytu nie wskazuje daty jego sporządzenia (k. 29a) i nie sposób również

		ustalić daty złożenia przez oskarżonego podpisu na wniosku kredytowym (k. 533). Nie ulega wątpliwości, że dokumenty zaopatrzone podpisem Z. N., zostały sporządzone w Polsce i nawet jeśli jego centrum życiowe zostało przeniesione do innego państwa, to przecież nie było żadnych obiektywnych przeszkód, by podczas wizyty w kraju udzielił J. K. (1) pomocy w jego przestępczych zamierzeniach.	
zeznania K. N. k. 34	Zeznania K. N. nie wnoszą do sprawy istotnych treści.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 297 kk chroni prawidłowość funkcjonowania obrotu gospodarczego. Z punktu widzenia charakterystyki podmiotu nie ma znaczenia, czy sprawca jest zarazem podmiotem, który ma uzyskać			

dla siebie jedną z wymienionych w § 1 form wsparcia finansowego, czy też podejmuje te działania dla innego podmiotu (m.in. Komentarz do art. 297 kk, Piotr Kardas). Cyt. przepis posługując się sformułowaniem "dla siebie lub kogoś innego" wskazuje, że status osoby przedkładającej podrobione, przerobione, poświadczające nieprawdę lub nierzetelne dokumenty lub nierzetelne pisemne oświadczenie jako sprawcy przestępstwa, nie jest zależny od tego, czy osoba ta podejmuje określone w § 1 działania mając odpowiednie umocowanie do występowania w imieniu podmiotu, który ubiega się o uzyskanie jednej z form wsparcia finansowego, czy też podejmuje te działania bez formalnego umocowania, działając faktycznie na rzecz innego podmiotu. Istotne jest jedynie to, aby osoba przedkładająca podrobione, przerobione, poświadczające nieprawdę lub nierzetelne dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia, czyniła to w celu uzyskania dla siebie lub innego podmiotu jednej z wymienionych w przepisie form wsparcia finansowego.

Sąd orzekający w pełni podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z 2.12.2003 r. IV KK 37/03, że za przestępstwo

z art. 297 § 1 kk odpowiada nie tylko sam starający się o kredyt dla siebie, który przedkłada bankowi stwierdzający nieprawdę dokument w celu uzyskania tego kredytu, ale także inna osoba jeżeli przedkłada ona następnie bankowi dokument stwierdzający nieprawdę lub podobne oświadczenie pisemne dotyczące okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu.

Dla wypełnienia znamienia ujętego jako "przedkładanie" wystarczające jest przedłożenie przez sprawcę jednego dokumentu, o którym mowa w art. 297 § 1 kk (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 26.07.2000 r., II AKA 93/00, Prok. i Pr. 2002, nr 1, s. 24).

Dokument poświadczający nieprawdę to dokument autentyczny, tj. wydany przez osobę uprawnioną do jego wystawienia w przewidzianym przez prawo trybie oraz formie, lecz zawierający informacje nieprawdziwe. Za taki dokument należy niewątpliwie uznać wystawione przez J. C. zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach oskarżonego, które stwierdzało nieistniejącą umowę o pracę w Fundacji (...) z siedzibą w W..

W orzecznictwie i piśmiennictwie powszechny jest pogląd, że przepis art. 297 § 1 kk może pozostawać w zbiegu z art. 286 § 1 kk, co może mieć miejsce m.in. w sytuacji gdy podmiot ubiegający się o kredyt nie posiada środków pozwalających na spłatę zaciągniętego zobowiązania. Nie ulega wątpliwości, że zarówno J. K. (2), jak i Z. N. nie posiadali majątku ani dochodów gwarantujących obsługę rat kredytu, co przecież wynika już z faktu posłużenia się przez nich spreparowanymi dokumentami o zatrudnieniu, co było jedynie fikcją stworzoną na użytek oceny ich zdolności kredytowej.

Możliwy jest także kumulatywny zbieg przepisu art. 297 § 1 kk i przepisu art. 273 kk w przypadku gdy sprawca posługiwał się dokumentem autentycznym lecz stwierdzającym nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne i wystawionym przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę uprawnioną do jego wystawienia (por. Komentarz Piotr Kardas).

Z. N. w dacie czynu miał 58 lat i - jak wynika z zeznań J. K. (1) - nie miał stałego zatrudnienia. Przeprowadzone w

sprawie dowody pozwoliły ustalić, że oskarżony nie ubiegał się o kredyt dla siebie, lecz uległ namowom J. K. (1), który pilnie potrzebował wsparcia finansowego, a nie mógł liczyć na przychylność banku ze względu na obciążające go zadłużenia (m.in. dowód: k. 54-55). Ustalenia z bankiem były prowadzone przez D. G., zaś zadaniem J. K. (1) było wykonanie czynności, które miały zapewnić powodzenie przedsięwzięcia. Nie ulega wątpliwości, że J. K. (1) nie miał dostępu do danych osobowych oskarżonego, potrzebnych do sporządzenia dokumentów wykorzystanych w procedurze ubiegania się o kredyt, m.in. sporządzonego przez J. C. zaświadczenia o jego zatrudnieniu w Fundacji (...) (dowód: k. 30, 548). Aktywność oskarżonego ograniczyła się co prawda do złożenia podpisu na wniosku o udzielenie kredytu i na załączniku do tego wniosku (k. 29-29a, k. 545-547), jednak nie ulega wątpliwości, że świadomie podjął czynności ubiegania się o wsparcie finansowe i w tym celu posłużył się poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu. Przystępując do projektu J. K. (1), oskarżony akceptował poczynione

z nim uzgodnienia odnośnie rzeczywistego przeznaczenia kredytu.

Nie ulega wątpliwości, że zbytne byłyby stwarzanie fikcji zatrudnienia oskarżonego w Fundacji, gdyby miał jakąkolwiek pracę i mógł uzyskać legalny dowód potwierdzający stałe dochody. Faktem również jest, że godząc się na przekazanie kredytu innej osobie, nie poczuwał się do obsługi rat zaciągniętego zobowiązania. Nawet jeśli J. K. (1) obiecał spłatę kredytu, to jednak jego aktualny stan posiadania, w szczególności obciążenie długami, nie zapewniały środków na realizowanie powinności związanych z obsługą wymaganych rat. Ostatecznie jednak, mimo zawartego porozumienia, osobami odpowiedzialnymi za spłatę kredytu byli Z. N. i J. K. (2), a żaden z nich nie miał możliwości wywiązania się z tego obowiązku.

W realiach niniejszej sprawy, uprawniony jest wniosek, że postępek oskarżonego wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo		
---	------------------------------------	--	--

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
	pkt 1, 2 wyroku		<p>Oskarżony aktualnie ma 74 lata, mieszka w Wielkiej Brytanii, pobiera emeryturę w wysokości ok. 1300 funtów brytyjskich, nie ma innych osób na utrzymaniu. W toku śledztwa nie ustalono by posiadał majątek lub inne niż emerytura źródła dochodu. Mając na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego (k.309), znaczny wpływ czasu od popełnienia przestępstwa i okoliczności stanu faktycznego, w szczególności motyw postępku, którym była chęć udzielenia pomocy koledze i brak ukierunkowania jego działania na własną korzyść, Sąd orzekł karę pozbawienia wolności w dolnej granicy i z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania. Jakkolwiek brak jest dowodów, by oskarżony spodziewał się uzyskać dla siebie korzyści z przestępstwa, jednak przedsięwzięcie było obliczone na korzyść innej osoby, pozostającej z oskarżonym w zмовie, a zatem uzasadnione było nałożenie również kary majątkowej w wysokości adekwatnej do jego możliwości płatniczych i przy uwzględnieniu orzeczeń wydanych w sprawach współników.</p>

			Sąd nie znalazł uzasadnienia dla wniosku prokuratora odnośnie wymierzenia oskarżonemu kary majątkowej w rozmiarze wyższym niż J. K. (2).
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	pkt 3 wyroku		Sąd orzekł przepadek zabezpieczonych w sprawie dowodów, które służyły do popełnienia przestępstwa.
6. <i>inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. <i>Koszty procesu</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

	<p>Oskarżony jest osobą w podeszłym wieku, utrzymuje się z emerytury i nie posiada majątku, w związku z czym Sąd zwolnił go od należności z tytułu kosztów sądowych.</p> <p>Ustalając wysokość wynagrodzenia za obronę z urzędu, Sąd miał na względzie przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, w szczególności § 17 ust. 2 pkt 5, § 20, § 4 ust. 3 – przy uwzględnieniu liczby terminów rozprawy i nakładu pracy adwokata.</p>	
<p>7. Podpis</p>		